

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

3:dje årg.

Den 28 September 1902.

N:o 52

Återgifvande af text eller illustrationer ur HVAR 8 DAG utan särskild öfverenskommelse förbjudes.

INNEHÅLL: *Georg Fredrik J:son Karlin* (med 6 illustrationer). *HVAR 8 DAGS 6:te täflan för amatörfotografer* (med 1 illustration). *Kronprins Gustafs senaste elgjakt* (med 1 illustr.) *Sverdrup-expeditionen* (med 2 illustrationer). *Från fältjänsöfnin-garne* (med 7 illu-str.). *Den upprörande olyckshändelsen i Karlskrona* (med 10 illustrationer). *Den olyckliga ballongfärden* (med 3 illustrationer). *Sveriges nye torpedjagare* (med 1 illustration). *Inuiti en undervattens-torpedbåt* (med 2 illustrationer). *Från de stora tyska manövrerna* (med 4 illustrationer) *Drottningen af Belgien* † (med 1 porträtt). *Grefve de Casa Miranda* † (med 1 porträtt). *Aug. Lindberg som Hamlet* (med 1 porträtt). *En ny Tannhäuser* (med 1 porträtt). *Nyvalda ledamöter af riksdagens andra kam-mara. II* (med 16 porträtt). *Veckans porträttgalleri* (med 16 porträtt). *HVAR 8 DAGS Novellblad XXV: Artistens kappa*, Öfvers. för HVAR 8 DAG.

BONNIERS TRYCKERI AKTIEBOLAG. GÖTEBORG. 1902.

Foto. Jönss, Lund.

GEORG FREDRIK J:SON KARLIN.

GEORG FREDRIK J:SON KARLIN.

Fotografier från fotograf LINA JONN, Lund.

För kort tid sedan kunde Kulturhistoriska museet i Lund, som dock först den 7 sept. 1892 hade sin verkliga invigningsfest, fira 20-årsdagen af sin tillvaro. Första grunden till ett kulturhistoriskt museum för södra Sverige lades nämligen genom de af herr Georg Fredrik Johanson Karlin sommaren 1882 i Östra Skåne gjorda etnografiska samlingarne, hvilka, föränade med ett hundratal Skånska fornminnesföreningen tillhöriga föremål af samma art, på hösten kunde uppställas och göras tillgängliga för allmänheten i de rum af universitetsbibliotekshusets nedre våning, som förut upptagits af arkeologiska museet. Samtidigt härmed bildades på initiativ af Skånska Fornminnesföreningen, hvilken också anslog medel till inköp af den ofvannämnda samlingen, samt Lunds Landsmålsföreningar en ny förening, Kulturhistoriska föreningen för södra Sverige. Dess program var och är allt forfarande:

»Då hufvuduppgiften är att samla allt, som kan

tjäna till upplysning af kulturutvecklingen från äldre till närvarande tid, hafva vi i förgrunden för samlingen och såsom dess grundval ställt en afdelning, hvarigenom en klar och lefvande bild blir lämnad af

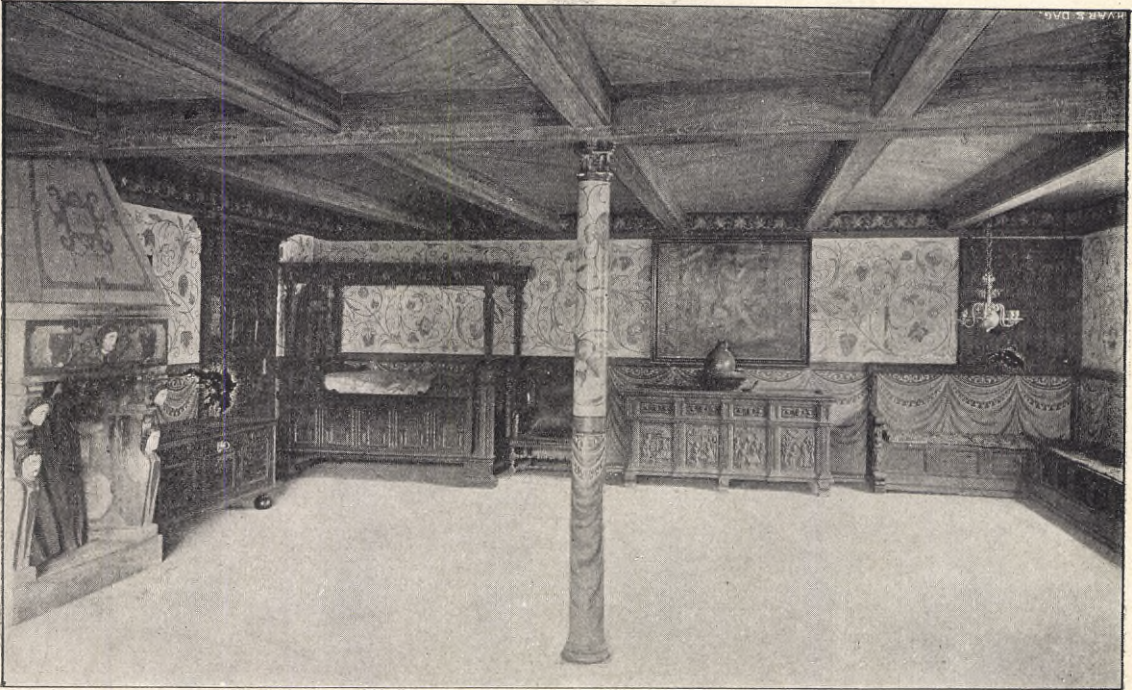

FRÅN KULTURHISTORISKA MUSEET I LUND: »Herrehuset», förr tillhörigt P. H. Ling, rymmande en stor del af samlingarne.

folkets lif, sådant det rört sig och ännu rör sig i södra Sveriges landskap, aftecknande sig i husgerädet och i dräkten, i sysselsättningen och i yrket. Vid sidan här af ställa vi också uppgiften att samla för de olika tiderna karaktäristiska föremål, dels från medeltiden, dels från yngre bildningsperioder, renessansen och rococon, i afsikt att visa, huru dessa här framträd, hvartill kommer en afdelning, innehållande minnen och bilder af personer, män och kvinnor, som, utgångna från södra Sverige eller med sin verksamhet tillhörande detta, äga betydelse för det samna — med ett ord, att genom dylika för de olika tiderna betecknande föremål, samtida eller efterbildade, söka åstadkomma en faktisk illustration till vår odlings historia.

FRÅN KULTURHISTORISKA MUSEET I LUND: Borgarhuset.

FRAN KULTURHISTORISKA MUSEET I LUND: Interiör från Borgarhuset.

— — — — —
En sådan samling torde ej heller komma att sakna sin betydelse för hemslöjdens och konstflitens utveckling; ty inom hembygden kan på detta sätt en mönstersamling komma till stånd af samma art och med samma betydelse som den, hvilken Svenska

handarbetets vänner upprättat i hufvudstaden genom bidrag ej minst från det sydliga Sverige.»

*

Hur har nu detta program blifvit förverkligadt? På ett aldeles utmärkt sätt, kan man svara.

FRÅN KULTURHISTORISKA MUSEET I LUND: Ryggåsstuga från Jemshögs socken i Blekinge.

FRÅN KULTURHISTORISKA MUSEET I LUND: Visthusbod från Asheda socken i Småland.

Kulturhistoriska museet är icke blott det största provismuseum i Skandinavien — som redan för fyra år sedan räknade omkring 25,000 föremål — utan det är äfven ett ovanligt intressant och underhållande samt ett ovanligt lifaktigt museum, som gjort en stortad insats i södra Sveriges kulturhistoria.

Det är här — liksom vid så många andra verkligt stora företag — en man, som genom sin energi hufvudsakligen åstadkommit det vackra företaget. Georg Fredrik Johanson Karlin — född i norra Åkarp den 23 april 1859, student i Lund 1879 och känd bland annat genom sina kyrko- och grafundersökningar samt utgräfningsar vid Falsterbo — hvilken sedan 1884 är Kulturhistoriska föreningens sekreterare och sedan 1893 dess intendent, har varit outtröttlig i sin verksamhet för föreningen och museet. I hög grad mångsidig och i hög grad praktisk, med sinne icke blott för det gångna, utan äfven för det moderna lifvet och dess kraf, orädd och talför, har hr Karlin, den sege skåningen, gjort sitt museum bemärkt och skattadt långt utanför fosterlandets gränser, och de många alster, i gammal eller ny stil, som utgå från föreningens konsttextilfackskola, ha blifvit både mycket omdisputerade och mycket omtyckta på utställningar inom och utom Sverige.

Den resande, som på besök i Lund underlåter att taga Kulturhistoriska museet i betraktande, gör sig själf en stor otjänst. Man må endast minnas, att föreningen genom sin redan 1890 med inköpet af P. H. Lings gamla gård förbundna plan, att ordna museet efter paviljongsystem, gaf uppslaget till de friluftsmuseer, som sedermera rest sig i alla de nordiska hufvudstäderna! Ett år och två månader sedan Kulturhistoriska föreningen för-

värfvade Tollska gården i Lund med Lingska byggnaden, för att där kunna genomföra sitt nya system, det s. k. paviljongsystemet, inköpte d:r Hazelius Skansen i Stockholm, hvaraf Kulturhistoriska museet sålunda icke är någon efterhärming...

Vi få här inskränka oss till att i största korthet antyda museets innehåll. I P. Henrik Lings gamla i gustaviansk stil restaurerade hus finnas hufvudsakligen, representerande i främsta rummet första ståndet. Här ha vi föremål, belysande den andliga odlingen samt försvars-, rätts-, kommunal- och skräväsendet, m. m. Vidare konstslöjdfdelningen — keramiska samlingar, emaljsamling, metallarbeten, o. s. v.

De textila konstslöjdalstren, hvaraf museet innehåller formliga skatter, samlingen af herredräkter, m. m. Och vidare skulpturarbeten, hufvudsakligen i trä, elfenbens-, sten- och läderplastik, bokband, gamla intressanta klichéer. Olika möbelgrupper, nya etnografiska samlingar, allmogedräkter, ett par mot landskapsfonder, o. s. v., samt interiörer. Trädgårdsanläggningen utanför är hällen i fransk stil, och det kan sägas först som sist, att de trädgårdsanläggningar, som finnas vid de olika byggnaderna äro förträffliga och icke ha motsvarighet å Skansen, som ju dock, tack vare det ofantliga området och den härliga naturen, har andra lockelser.

Från »herrehuset» tar man vägen kanske till den lilla träkyrkan från — om vi minnas rätt — Bossebo i Småland, den mest förtjusande miniatyrkyrka, som man kan få se! Detta tempel utgör en af museets största dyrbarheter. Sedan besöktes »borgarhuset», det gamla välkända Lembkeska från Södergatan i Malmö, hvilket flyttats hit — ett hus med utsprin-

gande öfvervåningar, mönstersatt tegel mellan korsvirke, snidade konsoler och fönsterstycken. Här inne har bland annat fackskolan sin lokal.

Vandringen fortsattes till den blekingska bondgården, en 200-årig ryggåsstuga, till visthusboden från Åsheda i Småland, där museets unika samlingar af landbruks- och körredskap äro uppställda och sist måhända efter åtskilligt kringflackande till tavernan »Then gyldene drufvan», en 400-årig rasande treffligt inredd visthusbod från Småland.

Genom sitt 1897 gjorda inköp af den angränsande Lindforska gården har museet erhållit plats till alla nödiga utvidgningar. Och genom sitt från 1890 oafbrutet bedrifna lotteri — Sydsvenska konst-

industrioteriet — tar föreningen in icke obetydliga medel, liksom den sprider verkligt konstnärliga föremål bland de breda lagren. Föreningen anordnar vidare konstslöjdundervisning, föreläsningar, och utställningar af konstslöjd, den utlämnar i stor skala mönster och modeller samt utdelar resestipendier, den utgifver eller har åtminstone utgifvit en illustrerad kvartalsskrift »Kulturhistoriska meddelanden» — och för allt detta står hr Karlin i spetsen, lika oförtruten, antingen det gäller inköp af antikviteter å någon auktion, eller försäljning af bonader, väfda å föreningens skola under hans eget öfverinseende.

HVAR 8 DAGS 6:TE TÄFLAN FÖR AMATÖRFOTOGRAFER.

Prisnämnden, herrar doktor Hj. Schultzberg, direktör E. Haglund och fotograf A. Karnell (hos hoffotograf A. Jonason), har granskat det stora antalet till täflan insända fotografier och fördelat priserna som följer:

- Herr C. F. Wengren, Göteborg
1:sta pris kr. 100.
» Adolf Glaas, Luleå 2:dra pris kr. 50.
» Chr. Magnusson, Göteborg 3:dje pris kr. 30.
» Birger Schram, Göteborg 4:de pris kr. 20.

Hedersnämmande tilldelades:

- Herr Carl Moberg, Sköfde.
» Aug. Wickman, Katrineholm.
» James Sandberg, Göteborg
» Aron Larson, Bomhus.
» Gust. Andersson, Stockholm.

De angifna beloppen hafva tillställts resp. pristagare och skola *Diplom* öfversändas till samtliga ofvan nämnda snarast möjligt.

Redaktionen.

DEN MED 1:sta PRIS BELÖNADE AMATÖRFOTOGRAFIEN,
UTFÖRD AF HERR C. F. WENGRÉN, GÖTEBORG.

KRONPRINS GUSTAFS SENASTE ELGJAKT.

Foto. Michelsen, Lindesberg.

KRONPRINS GUSTAF MED JAKTSÄLLSKAP: Till vänster om h. k. h. stå: Chefen för K. domänstyrelsen greve Fr. Wachtmeister (i unif.), öfverstelöjtn. S. Wennerberg och öfverjäg. Tigerhjelm; t. h. jägmästare Pauli och bakom, höfjäg. Eckermann. De sittande äro från vänster å foto, räknadt: kapt. frih. C. H. Falkenberg, förste höfjäg. mastaren greve Tage Thott, ryttmästare frih. S. Beck-Fries och bruksförvalt. Karlson.

På inbjudan af chefen för K. domänstyrelsen greve Fr. Wachtmeister, har kronprins Gustaf nyligen jagat elg å Klottens kronopark. Jakten, efter anordning af jägmästare Pauli, skedde dels för hund dels med större och mindre dref. Kronprinsen, som är en ovanligt god skytt, fälde de flesta elgarne. Som mästarekott må nämnas då h. k. h. å Björsjö-drefvet på omkr. 200 m. fälde en elg, af hvilken er dast hufvudet var synligt bland ungråd. Kronoparken Klotten, som må anses för svenska statens förnämsta domän, har mycket vildt inom sina gränser, men mest af allt elg.

SVERDRUP-EXPEDITIONEN.

Den 19 sept. återkom Sverdrup-expeditionen från sin mer än fyraåriga arktiska forskningsresa, en resa uppfylld af faror, uthärdanden och äfventyr men med ett slutresultat som hemför vetenskapliga upptäckter af betydelse och som ställer den djärfve norske forskaren, *Otto Sverdrup*, i främsta ledet bland nutidens forskningsresande.

Det har icke lyckats oss från Stavanger, dit Sverdrup först anlände, uppbringa nya fotografier utan ha vi måst begagna oss af äldre illustrationer för att visa fartyg och ledare. I ett följande nr torde vi blifva i tillfälle rekvirera oss och uppskjuta till dess ett närmare omnämnande af resan.

Otto Sverdrup.

SVERDRUPS FARTYG, »FRAM».

FRÅN FÄLTTJÄNSTÖFNINGARNE.

GÖTA LIF-
GARDE an-
länder till Kat-
rineholm.
(2 öfversta
foto.)

LIFGARDET TILL HÄST, (2 nedersta foto.)
(Obs.! Nya uniformen).

Foto. Lamm, Stockholm.

NÅGRA ÖGONBLICKSBILDER FRÅN FÄLTTJÄNSTÖFNINGARNE.

Att i sammanträngd form referera dessa stora svenska manövrer, hvarom dagsprässen dagligen lämnar spaltlånga redogörelser, torde vara både omöjligt och onödigt. Endast så mycket bör här sägas, att »kriget» ställer stora fordringar på befäl och manskap, och att dessa fordringar synas på ett tillfredsställande sätt infrias. Af mera intresse än en beskrifning i ord tro vi våra bilder vara, och låta dessa tala för sig själfva.

FRÅN FÄLTTJÄNSTÖFNINGARNE:

Öfverst: KONUNG OSCAR. I midten: KONUNGEN, KRONPRINSEN OCH PRINS CARL I SPETSEN FÖR TRUPPERNA.
Nederst: ARTILLERI I NYA UNIFORMEN.

DEN UPPRÖRANDE OLYCKSHÄNDELSEN I KARLSKRONA.

PRINS VALDEMAR AF DANMARK,
medföljde eskadern.

COMMENDÖR CAROC,
eskaderns chef.

PRINS CARL AF DANMARK,
medföljde eskadern.

Foto. K. Karlsson. Karlskrona.

OLYCKSPLATSEN (X) Å KARLSKRONA REDD.

Amatorfoto.

DEN JULLE SOM ANVÄNDES OLYCKSNATTEN.

En upprörande olyckshändelse inträffade natten mellan 15—16 september i Karlskrona, i det att fyra af den där på besök varande danska eskaderns officerare drunknade under det de

vorop på väg ut till eskadern från staden, där de bevistat en välkomstfest i officersmessen. Olyckan skedde genom kantring af den lilla julle i hvilken de omkomna fyra officerarne jämte en dansk och en svensk mariningeniör rodde ut mot eskadern. Namn och porträtt af de omkomna återgifvas nedan. Löjtnant Norén, hvilken vid tillfället hade vakt å pansarfartyget »Åran», jämväl förtöjd å reddan, lät vid nödroppen genast sätta ut en båt och sprang fullt påklädd i sjön samt lyckades rädda den danske ingeniören. Löjtnant Norén är för den vackra handlingen af så väl den danska som svenska eskaderchefen anmäld till erbållande af utmärkelse. Vi återgifva jämväl en bild af olycksplatsen och af den lilla julle som användes vid tillfället. Det danska besöket, för hvilket stora festligheter voro planerade, aflöpte sorgligt och var alltför kort, men vid sidan af det dystra minnet skall nog framskynta det ljusare af nyförvärfvade vännar.

LÖJTNANT KARL NORÉN
som räddade en dansk
ingeniör.

Intendent
ANDERSEN, född 1870.

Reservlöjtnant
TOLBERG, född 1873.

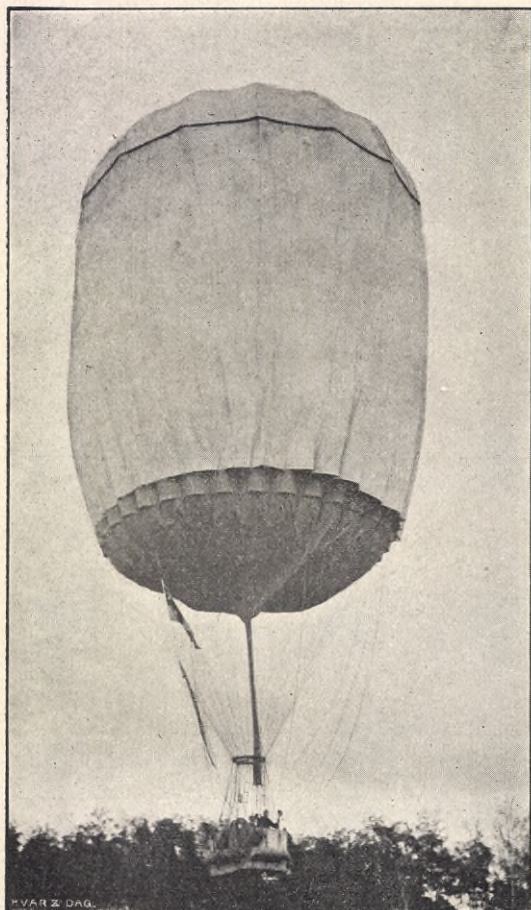
Mariningeniör
PETERSEN, född 1853.

Mariningeniör
TITTELBACK, född 1850.

DE VID OLYCKSTILLFÄLLET I KARLSKRONA OMKOMNA.

DEN OLYCKLIGA BALLONGFÄRDEN.

HVARZ DAG.

Foto. L. Philipson.

BALLONGEN »SVENSKE» OMEDELBART EFTER
UPPSTIGNINGEN.

Foto. Lindahl's fot.-aff., Sthlm.

INGENIÖR WIKANDER GÖR KLART FÖR UPPSTIG-
NINGEN.

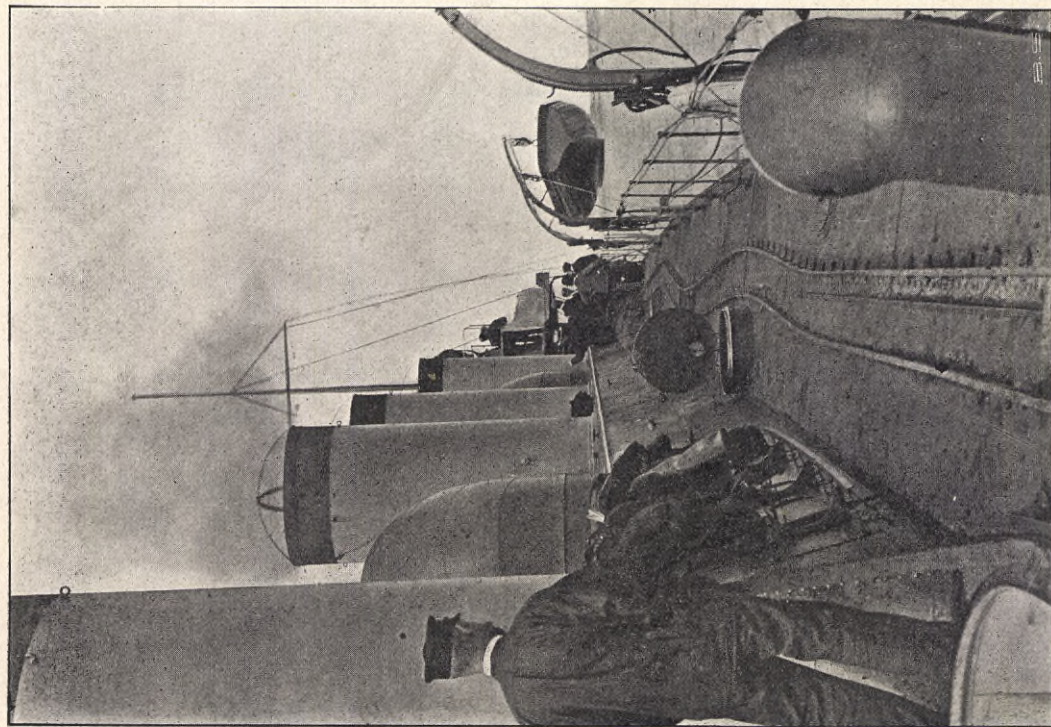
Ballongen »Svenske» uppsteg ånyo fredagen den 19 september. Men efter cirka 8 minuters resa och på en betydlig höjd exploderade den till följd af för stark fyllning. De båda luftseglarne, kaptan Unge och ingenjör Wikander, kommo lyckligen och fullt oskadda ned, tack vare att ballongens yttre omhölje verkade som fallskärm.

Ballongen stannade på Söderlandet vid Stockholm, svårt ramponerad men dock ej så illa att den djärfve luftseglaren, kaptan Unge, af hvilken vi förut lämnat porträtt, torde komma att låta sig däraf afskräcka från ytterligare försök.

BALLONGEN »SVENSKE» EFTER FALLET. Man ser den söndertrasade ballongen i trädtopparne.

**SVERIGES NYE TORPEDJAGARE,
VÄRLDENS SNABBASTE FARTYG.**

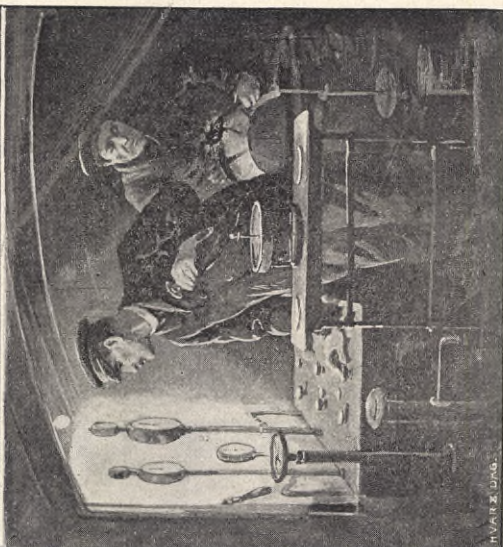

Efter fotografi.

MODE, Sveriges nyaste torpedjagare, afhämtas i dessa dagar från England där den bygges. Vid profuturen å Thames, från hvilket tillfälle vår fotografi är tagen, uppreffas hastigheten till 32,4 knop under 3 timmars oatbruten gång. Vår svenska torpedjagare har därmed slagit ett världsrekord.

INUTI EN UNDERVATTENS-TORPEDBÅT.

Efter fotografi af originalteckning repr. med tillstånd för HVAR 8 DAG.

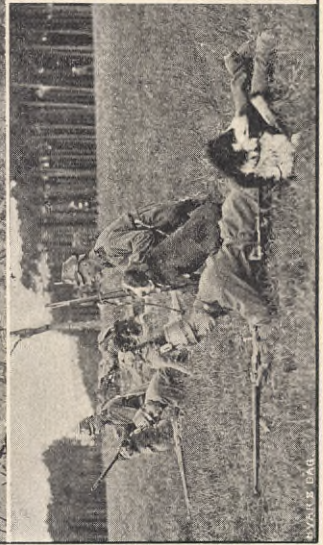
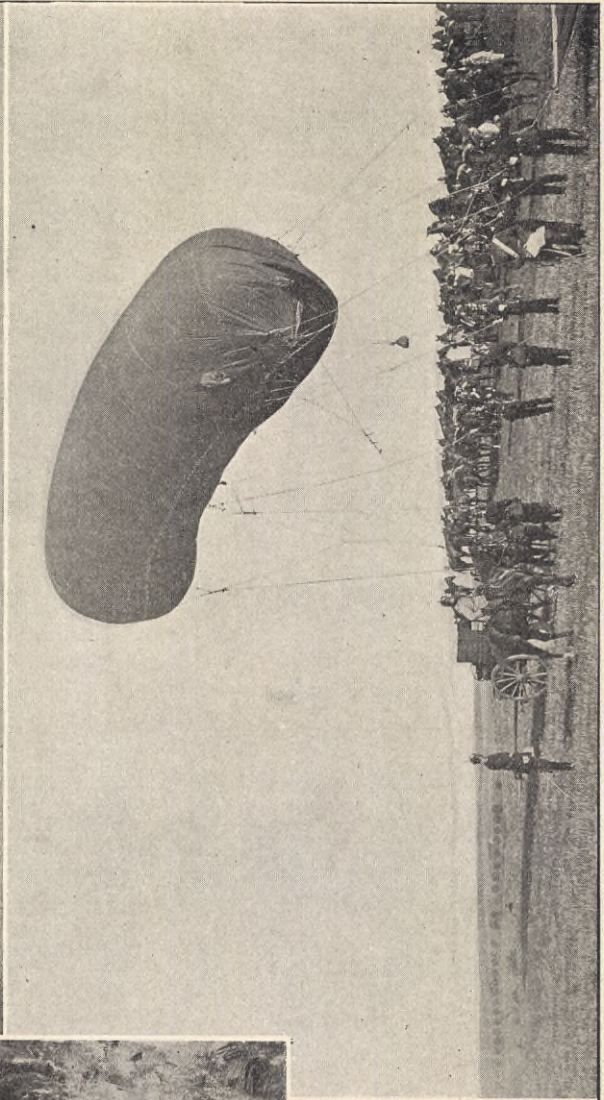
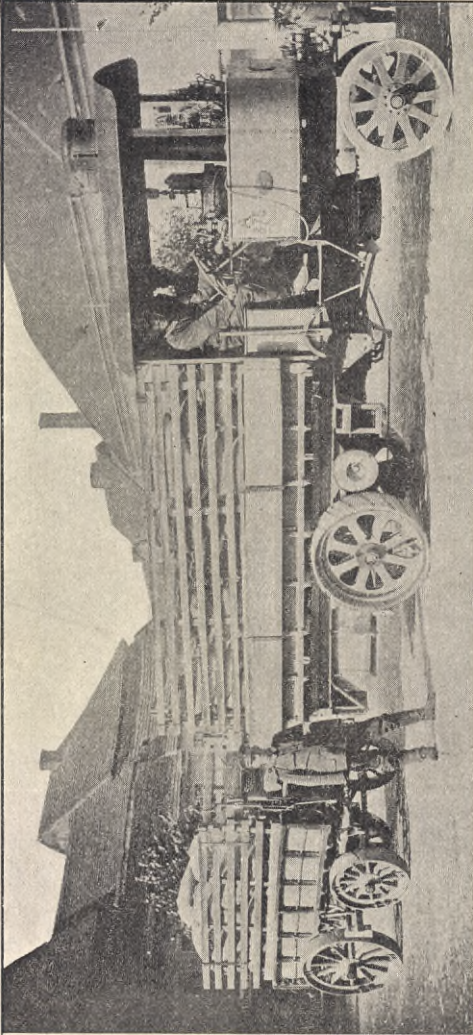
HVAR 8 DAG.

Ofrånstående teckningar äro gjorda vid en nyligen företagen profitur med en ny undervattens-torp dbåt. Vi ha förut vid olika tillfällen visat hur dessa båtar se ut utvändigt. Bilderna för dagen visa några intressanta interiorer. Den första illustrationen åskådliggör styrningen när fartyget är under vatten. Medelst ett 30 fot långt instrument, med en tafå, periscope, ser chefen hvad som sker å vattnytan. Gå fartyget djupare än 30 fot styres det med hjälp af kompass och gyroscope medan mikrofoner öfverför ljudet af fartyg i närheten. Hvarje rörelse för fartyget, som chefen bestämmat, registreras till runnet som synes under och vice versa.

Officeren vid styrapparat har fullkomlig kontroll öfver fartyget, afskjuter torpeder, omkastar maskinerna, behåskar fartygets horisontella och vertikala läge, höjer eller sänker det efter önskan och allt endast med en tryckning på vederbörande knapp.

FRÅN DE STORA TYSKA MANÖVRERNA.

Efter fotografier och originalteckning repr. med vederbörligt tillstånd för HVAR 8 DAG.

Årets stora tyska manövrer ha varit af en särskildt stor omfattning och ha följts med intresse i alla land. De flesta länder ha varit representerade, och kaisaren lär ha personligen gjort sig underrättad om de främmande militärernas omdömen om tyska armén. Anmärkningsvärt framkommo väl, och icke minst mot den strama tyska hållningen, men berömmet var vida öfvervägande. Våra bilder visa *kaisarens rådslände med prinsmarie*. Ballongen är uppsänd för att signalera vapenviåla. Vid sidan af denna bild synes en af de nya stora *provinci-automobiltarna*. Illustrationen därunder visar en *ballong uppsänd för rekognosering*. Den lilla bilden visar några »*kriegshundarna*».

DROTTNINGEN AF BELGIEN. †

GRAFVE DE CASA MIRANDA. †

Efter fotografi.

Den 19 sept. afled i Spa drottning *Marie Henriette* efter ett lif, hårdt pröfvadt genom ett olyckligt äktenskap och af stora sorger genom sina barn. hvaraf en dotter är f. d. kronprinsessan *Stefanie* af Österrike. Drottningen var mycket afhållen i Belgien tillfölje sitt goda hjärta och stora gifmildhet.

Efter fotografi.

Den 6 september afled i Cambo, Pyrenéerna, greve de Casa Miranda, Kristina Nilsons make.

AUG. LINDBERG SOM HAMLET.

EN NY TANNHÄUSER.

Foto. Flodin, Stockholm.

i Hamlet allt, som kan röra sig i en människosjäl, utan att alldeles särskildt betona någon viss sida af karaktären.

August Lindberg har nyligen återuppträdt å Svenska teatern i Stockholm, i den roll, som han älskar högst och åt hvilken han ägnat — man kan väl säga — ett helt lifs arbete — Hamlets. Det är nu tjugofem år, sedan Lindberg för första gången i Sverige, i Sundsvall, framställde den olycklige, vemodige, bittra, genialiske, med och mot tiden kämpande Danaprinzen; det är tjugofem år sedan Lindberg, denne ständigt kämpande, aldrig stillastående skådespelare, hvilkens säregna konst icke kan eller får mätas med vanliga mått, först skapade sin Hamlet, gjorde det med sitt varma hjärta och sin rika fantasi på ett själfständigt och djupt gripande sätt. Liksom i Hamlet allt kan vara fördoldt, så skildrar Lindberg

Kritiken har be-tecknat herr Nybloms Tannhäuser som det måhända bästa svenska åter-gifvande af det stora partiet, sedan Leonard Labatts tid. Publiken, som med lifligaste bifall hälsat den nye Tannhäuser, skall säkerligen med nöje se ett civil-porträtt af den begåfvade unge operasångaren, en son till f. professorn R. Nyblom.

Foto. Hamngquist, Stockholm.

SVEN NYBLOM.

NYVALDA LEDAMÖTER AF RIKSDAGENS 2:DRA KAMMARE II.

Kyrkoherde
S. I. ENANDER.
Moderat-liberal.
Härjedalens domsaga.

Hemmansägare
SMEDS LARS OLSSON.
Frisinnad.
Ofvaniljans domsaga.

Folkskollärare
J. E. GRANLUND.
Frisinnad.
Luleå domsaga.

Häradshöfding
M. I. TÄCKLIND.
Frisinnad.
Marstrand—Kungelf—
Alingsås—Ulrichehamn.

Handlanden
SVEN PERSSON.
Frisinnad.
Villands härad.

Doktor
H. E. COLLVIN.
Frisinnad.
Lidköping—Skara—Hjo.

Borgmästare
SIXTEN NEIGLICK.
Frisinnad.
Uddevalla—Strömstad.

Läroverksadjunkt
A. OHLSSON.
Moderat-frisinnad.
Halmstad.

Hemmansägare
M. MATTSSON.
Frisinnad.
Jösse domsaga.

Folkskollärare
I. FORSSELL.
Frisinnad.
Västmanlands södra domsaga.

Häradsdomare
C. J. BERGGREN.
Frisinnad.
Fryksdals domsaga.

Kantor
PER ZIMDAHL.
Konservativ.
Västerbottens norra domsaga.

Exportör
C. H. WALLENTIN.
Frisinnad.
Sörbygden—Tunge—Sotenäs
härad.

Rådman
E. TRANA.
Moderat-konservativ.
Göteborg.

Direktör
HJ. SETTERBERG.
Moderat-konservativ.
Göteborg.

Maskindirektör
F. K. KILLANDER.
Konservativ.
Göteborg.

VECKANS PORTRÄTTGALLERI.

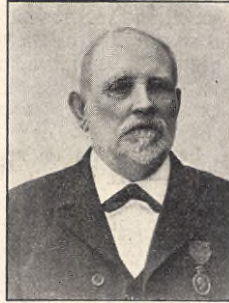
LARS GUSTAF HEDIN,

musikdirektör i Säter, ingick den 17. de sept. i sitt 85. te lefnadsår.

KNUT LEOPOLD BLADIN,

f. d. kommissionslandmätare i Falun, fyllde den 15 sept. 80 år.

J. E. HELLSTRÖM,

förste maskinist på ång. "Hemchen", fyllde den 18 sept. 75 år.

ALBERT BERG,

målare, agrée vid konstakademien, fyllde den 19 sept. 70 år.

W. A. SONTAG,

kapten vid Väg- och vattenbyggnadskåren, ingick den 8 sept. i sitt 70. e år.

PER OLOF SÖDERMARK,

f. d. lasarettsläkare i Mariestad, fyllde den 19 sept. 70 år.

ERNST af SILLEN,

kammarherre, utnämnd till Ränmästare i Statskontoret.

L. A. E. von BRÖMSSÉN,

major vid armén, fyllde den 20 aug. 60 år.

KARL FREDRIK THUNANDER,

kyrkoherde, i Stora Lundby, fyllde den 16 sept. 55 år.

GUSTAF A. ALDÉN,

redaktionssekreterare i Stockholms Aftonblad, fyllde den 16 aug. 50 år.

T. A. BACKMAN,

regementsläkare, fyllde den 16 sept. 50 år.

J. P. A. LARSON,

direktör för A.-B. Granefors koppar- och messingsverk, fyllde den 18 sept. 50 år.

† F. C. O. SONTAG,

grosshandlare i Stockholm, afled den 13 sept. 63 år gammal.

† C. A. KJERNÅS,

juvelerare i Göteborg, afled den 13 sept. 59 år gammal.

† JOHN SWARTZ

f. d. fabrikör i Stockholm, afled den 9 sept. 58 år gammal.

† ALFRED MAGNUS LIND,

tjänsteman i Stockholm, afled den 14 sept. 39 år gammal.

HVAR 8 DAGS NOVELLBLAD. XXV.

ARTISTENS KAPPA. Italiensk novell. Öfversättning för HVAR 8 DAG.

En dag i januari år 1526 anlände en resande till staden Florens och tog in på värdshuset »Gyllene Solen».

Då han endast medförde en liten koffert som resgods, antog värden, att han var fattig, och anvisade honom därför ett litet vindsrum, känt som »rummet n:o 4C».

På den tiden var det icke vanligt att de resande uppgåfvo sina namn, utan då någon på ett värdshus ville mottaga sina bekanta, behöfde han endast uppgifva hvilket rum han bebodde — på detta sätt kunde de resande främlingarne förblifva alldeles okända för både värden och betjäningen på värdshuset.

Efter en veckas förlopp presenterade värden sin okände gäst räkningen på kost och logi, då denne till hans stora förvåning och förargelse berättade, att han ej ägde ett öre i sin börs, men dagligen väntade på pänningar hemifrån. Han bad värden ej vara orolig, ty han skulle säkert betala så snart den väntade summan anlände.

Värdshusvärden gick sin väg, högligen uppbragt, ty den resande främlingen hade dagligen spiset de finaste rätterna och valt det mest utsökta ur hans dyrbara vinlager. Nu fruktade han, att han skulle förlora hela sin fordran.

Åter förgick en vecka, och då värden ånyo kom med räkningen, fick han samma svar som förut.

Förbittrad kastade han en blick omkring sig i rummet och upptäckte till sin glädje en elegant, pälsbrämrad kappa hänga på väggen, och hvilken han i en häst värderade till minst femhundra floriner.

Då han gick ned för trappan mumlade han för sig själf, att om mannen vid slutet af tredje veckan icke betalte sin skuld, så skulle han taga kappan i mät för sin fordran.

Några dagar senare ankom ett bud med ett bref till den resande på rummet n:r 40. Då värden antog att det innehöll pänningar, skyndade han att själf bära det till främlingen.

Då denne fick se sigillet, utbrast han:

»Ah! Det kajsersliga vapnet.» Sedan han läst innehållet tillade han: »det innehåller en befallning till mig att genast resa till Bologna, hvarest tyske kajsaren önskar träffa mig. Antagligen kommer ett kajsersligt ekipage och hämtar mig, alldenstund jag reser på hans majestet kajsarens bekostnad.»

»Men, min herre, innan ni reser får ni vara god betala er skuld, hvilken nu belöper sig till 150 floriner.»

»Ni vet alltför väl, min gode man, att sedan jag kom hit har jag ej fått mottaga mer än ett bref, och då jag ej erhållit de pänningar jag väntat på, kan jag naturligtvis ej betala er. Men jag är en ärlig man och vill ej bedraga er, jag skall sända pänningarne från Bologna.»

»Men då ni ej har några pänningar att betala med nu, har ni väl ingenting emot, att jag behåller den där kappan i pant. Så snart ni sändt mig betalning för min räkning, erhåller ni kappan tillbaka.»

»Kan ni verkligen begära att jag skall resa utan kappan i ett väder som detta?»

»Ni måtte väl förstå, min herre, att jag verkligen behöfver mina pänningar!»

»Hårdhjärtade, obarmhjärtiga människa —»

Han blef afbruten af en kypare, som undermåttade honom om, att den kajsersliga vagnen anländt.

»Tack!» svarade han. »Var god bär ned min koffert, jag skall komma genast!»

Värden följde honom till dörren och sade:

»Färdväg, min herre, vi äro således på det klara. Jag för min del skall stå fast vid vår öfverenskommelse.»

Så snart gästen rest, skyndade han upp för trappan för att närmare granska den dyrbara kappan, men huru missräknad och förargad blef han ej, då han försökte taga ned den från spiken och fann att det endast var en tafla.

»Tjuf! Bedragare! Han förtjände att hängas!» utropade han och stampade af raseri, så att alla gästerna kommo rusande ut ur sina rum för att uttröna orsaken till detta oväsen.

»Ack, mina herrar, se på den målade kappan! Den man, som bebodde detta rum, reste sin väg i dag utan att betala sin räkning, och vi öfverenskommo, att jag skulle få behålla som pant hans dyrbara kappa, värd minst 500 floriner, hvarpå den lymfeln packade ned den och lämnade endast kvar denna förfalskade kopia; till på köpet kallade han mig hårdhjärtad och obarmhärtig!»

Bland åskådarna fanns en person, som var något konstkännare, hvilken yttrade:

»Ni är både okunnig och otacksam, ty ni har kommit i besittning af ett konstverk af oskattbart värde. Om ni handlar förståndigt, skall den åt er inbringa en förmögenhet. Begär blott af hvar och en som önskar se den en florin, och ni skall inom kort vara rika karlen.»

Värdshusvärden, hvilken blef förvånad öfver det beröm, som främlingen slösade på taflan, beslöt att följa rådet, i hopp att på så sätt få igen sin fordran.

Följande dag spreds ryktet om taflan öfver hela Florens — och så allmänt intresserad blef man af att se den märkliga kappan, att då kvällen kom, hade värden å »Gyllene Solen» redan fått in 800 floriner. Och då det senare blef bekant, att den underbara taflan var målad på skämt af den store mästaren Titian, hvilken på detta sätt velat straffa den snåle värdshusvärden, kommo icke blott florentinerna i stora hopar, utan folk från många närbelägna städer strömmade till för att beundra detta mästerverk af den ryktbare konstnären, hvilken Karl V kallat till Bologna för att måla sitt porträtt.

Den lycklige värdshusvärden blef till sist så förmögen på att förevisa sin tafla, att han skref ett bref och bad Titian om ursäkt. Denne svarade, att han verkligen var förvånad öfver att ett så obetydligt alster af hans pensel skulle kunna inbringa en så stor summa, och ehuru han i egenskap af värd gjort sig så litet förtjänt af någon belöning, fick han dock behålla alltsammans med villkor, att han för framtiden ville lämna fri kost och logi åt någon fattig artist, som händelsevis komme att söka sitt härbärge i hans värdshus.

HVAR 8 DAG har afslutat sin III:e ärgång med detta 52:a häfte och tager tillfället i akt att uttala ett tack till sin stora läsekrets, till försäljare och till alla dem som med ord och bild af olika slag bidragit till den exempelösa framgång *HVAR 8 DAG* rönt i ytterligare grad under den nu tilländalupna ärgången.

Prenumeranter och lösnummerköpare uppmanas att bevara den nu stundande IV:e ärgångens häften, enär vid dennas slut en ny och större *pristafvan* om en blifvande *»Illustrerad sammanfatning»* då kommer att ske. Se cirkuläret för IV:e ärgången, nu utkommet.

Den som vill försäkra sig om en *komplett IV:e ärgång* bör *prenumerera i tid*, enär utgången upplaga af häfte icke omtrycks. Prenumeration emottager hvarje svensk *Postanstalt, Bokhandel* och *Tidningsförsäljare*.

REDAKTIONEN.